

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας στις υπηρεσίες που παρέχουν οι δικηγόροι, οι δικηγόροι του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι δικηγόροι του Ακυρωτικού Δικαστηρίου και οι δικολάβοι, για τις οποίες λαμβάνουν πλήρη ή μερική αποζημίωση από το Δημόσιο στο πλαίσιο του ευεργετήματος πενίας, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96 και 98, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — British American Tobacco (Germany) GmbH κατά Hauptzollamt Schweinfurt

(Υπόθεση C-550/08) (¹)

(Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης — Εισαγωγή ακατέργαστου καπνού που δεν υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελεί υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης — Μεταποίηση σε κομμένο καπνό — Κυκλοφορία μεταξύ κρατών μελών — Συνοδευτικό έγγραφο)

(2010/C 221/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

British American Tobacco (Germany) GmbH

κατά

Hauptzollamt Schweinfurt

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht München — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 2, και 15, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1) — Κομμένος καπνός υποκείμενος σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, παρα-

σκευασθείς εντός κράτους μέλους στο πλαίσιο του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης, υπό τη μορφή του συστήματος αναστολής, από ακατέργαστο καπνό μη υποκείμενο σε ειδικό φόρο κατανάλωσης κατά την εισαγωγή του στο κοινοτικό έδαφος — Για την εφαρμογή του καθεστώτος αναστολής στην ενδοκοινοτική κυκλοφορία του εν λόγω προϊόντος καπνού χρειάζεται συνοδευτικό έγγραφο συνταχθέν από τον αποστολέα σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ;

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, έχει την έννοια ότι προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης (όπως τα βιομηχανοποιημένα καπνά), παρασκευασθέντα από προϊόντα μη υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης (όπως ο ακατέργαστος καπνός) εισαχθέντα εντός της Κοινότητας υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης, θεωρούνται ότι τελούν υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, αν και κατέστησαν προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης μόνο λόγω της μεταποίησής τους επί του κοινοτικού εδάφους, οπότε μπορούν να κυκλοφορούν μεταξύ των κρατών μελών χωρίς να δύναται να απαιτηθεί από τις διοικητικές αρχές το διοικητικό ή εμπορικό έγγραφο που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-571/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/ΕΚ — Φόροι εκτός των φόρων κύκλου εργασιών επί της καταναλώσεως επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ελάχιστων ορίων τιμών λιανικής πώλησεως των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάρυνση ένα ελάχιστο όριο τιμής λιανικής πώλησεως των τσιγάρων — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας)

(2010/C 221/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και L. Pignataro)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Bruni, στη συνέχεια, G. Palmieri καθώς και F. Arena, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 9 της οδηγίας 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των [επεξεργασμένων] καπνών (ΕΕ L 291, σ. 40) — Καθορισμός κατωτάτων ορίων τιμών — Έγκριση των τιμών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, προβλέποντας κατώτατη τιμή πωλήσεως για τα τσιγάρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/10/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2002.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv κατά Petar Dimitrov Kalinchev

(Υπόθεση C-2/09) (¹)

(Ειδικοί φόροι κατανάλωσης — Φορολογία των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων — Βαρύτερη φορολόγηση των εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων από ό,τι των αυτοκινήτων που κυκλοφορούν ήδη στην εθνική επικράτεια — Φορολόγηση βάσει του έτους κατασκευής και του αριθμού χιλιομέτρων που έχουν ήδη διανύσει τα αυτοκίνητα — Έννοια του όρου «ομοειδή εγχώρια προϊόντα»)

(2010/C 221/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

κατά

Petar Dimitrov Kalinchev

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Varhoven Administrativen Sad (Βουλγαρία) — Ερμηνεία των άρθρων 25 και 90, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1) — Εθνικός φόρος (φόρος κατανάλωσης) που επιβάλλεται επί των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων οχημάτων που εισάγονται από άλλο κράτος μέλος κατά την εισαγωγή τους στην εθνική επικράτεια και που υπερβαίνει τον φόρο κατανάλωσης που οφείλεται για τα καινούρια αυτοκίνητα που εισάγονται στην εθνική επικράτεια και τα οποία, αφού τεθούν σε κυκλοφορία, δεν επιβαρύνονται με φόρο κατανάλωσης όταν πωλούνται στη συνέχεια ως μεταχειρισμένα οχήματα — Έννοια του όρου «ομοειδή εγχώρια προϊόντα» — Συμβατό της εθνικής νομοθεσίας με την κοινοτική ρύθμιση

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, δεν έχει εφαρμογή σε μια υπόθεση όπως η υπόθεση της κύριας δίκης και δεν απαγορεύει συνεπώς στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ρύθμιση για την επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης κατά την εισαγωγή μεταχειρισμένων αυτοκινήτων οχημάτων στο έδαφός τους, φόρου για τον οποίο δεν γεννάται άμεση οφειλή κατά τη μεταπώληση των οχημάτων που βρίσκονται ήδη στην ημεδαπή και για τα οποία καταβλήθηκε τέτοιος φόρος κατά την πρώτη εισαγωγή τους στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι η ρύθμιση αυτή δεν συνεπάγεται, στο μεταξύ των κρατών μελών εμπόριο, διατυπώσεις που σχετίζονται με τη διέλευση συνόρων.
- 2) Το άρθρο 110, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι τα εισαγόμενα στη Βουλγαρία μεταχειρισμένα αυτοκίνητα πρέπει να θεωρούνται ομοειδή προϊόντα με τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα που έχουν ήδη ταξινομηθεί στη Βουλγαρία και εισήχθησαν στο κράτος μέλος αυτό ως καινούρια, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους.
- 3) Αντιβαίνει στο άρθρο 110, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ η ρύθμιση κράτους μέλους για την επιβολή, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, διαφοροποιημένου ειδικού φόρου κατανάλωσης στα αυτοκίνητα οχήματα, εφόσον η ρύθμιση αυτή συνεπάγεται τη διαφορετική φορολογική επιβάρυνση αφενός των μεταχειρισμένων οχημάτων που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη και αφετέρου των μεταχειρισμένων οχημάτων που έχουν ήδη ταξινομηθεί στο εν λόγω κράτος μέλος, αφού προηγουμένως είχαν εισαχθεί στο κράτος αυτό ως καινούρια οχήματα.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.